

1. luku

Kuinka kaikki alkoi

Olemme kokeneet kerrassaan mahtavia
seikkailuja yhdessä eikö totta?

Tekstin- ja tiedonlouhinta kielletty.
Text and data mining prohibited.

Muistatko sen, kun lensimme kuuhun ilman
avaruusalusta?

Entä muistatko, kun sukelsimme valtameren pohjaan ja jouduimme tappeluun sähköankeriaan kanssa?

Kerran kapusimme Järistysvuorelle
rullaluistimet jalassa!

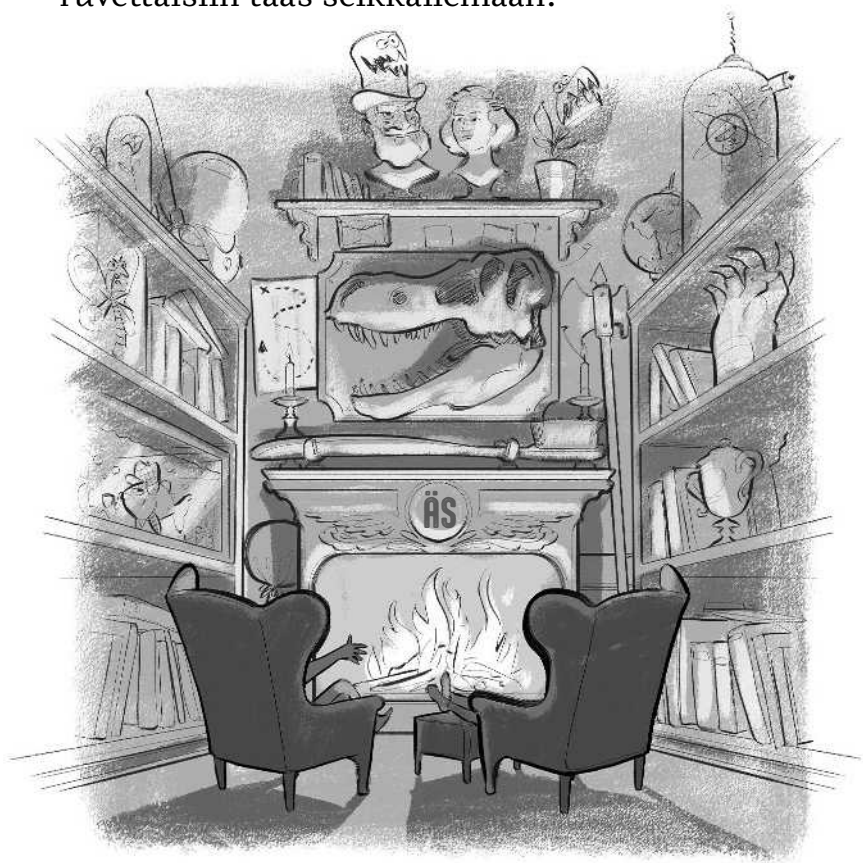

Entäpä sen, kun eksyimme
Kadonneiden juttujen maahan?
Mitä? Etkö muista sitä? Oletko
tosissasi?

Voi pojat, sittenpä minulla onkin
sinulle paljon kerrottavaa. Kaikki
alkoi siitä kun...

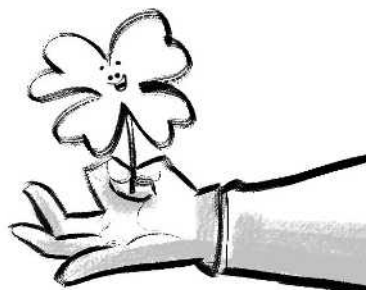

Eräänä päivänä istuskelimme kerhotalolla,
ja sinä sanoit: ”Minulla on tylsää. Mitä jos
ruvettaisiin taas seikkailemaan?”

Minä vastasin: ”Kuulostaa hauskalta,
mutta olen kadottanut onnea tuottavan
jäniksenkypäläni. Olisi aivan liian vaarallista
lähteä matkaan ilman sitä.

"Älä turhista huolehdi", sinä sanoit. "Minulla on neliapila. Sen avulla kaikki sujuu hyvin siihen asti, kunnes löydät jäniksenkypälän. Sen etsiminenhän voisi olla seikkailumme teema! Tule jo, lähdetään matkaan!"

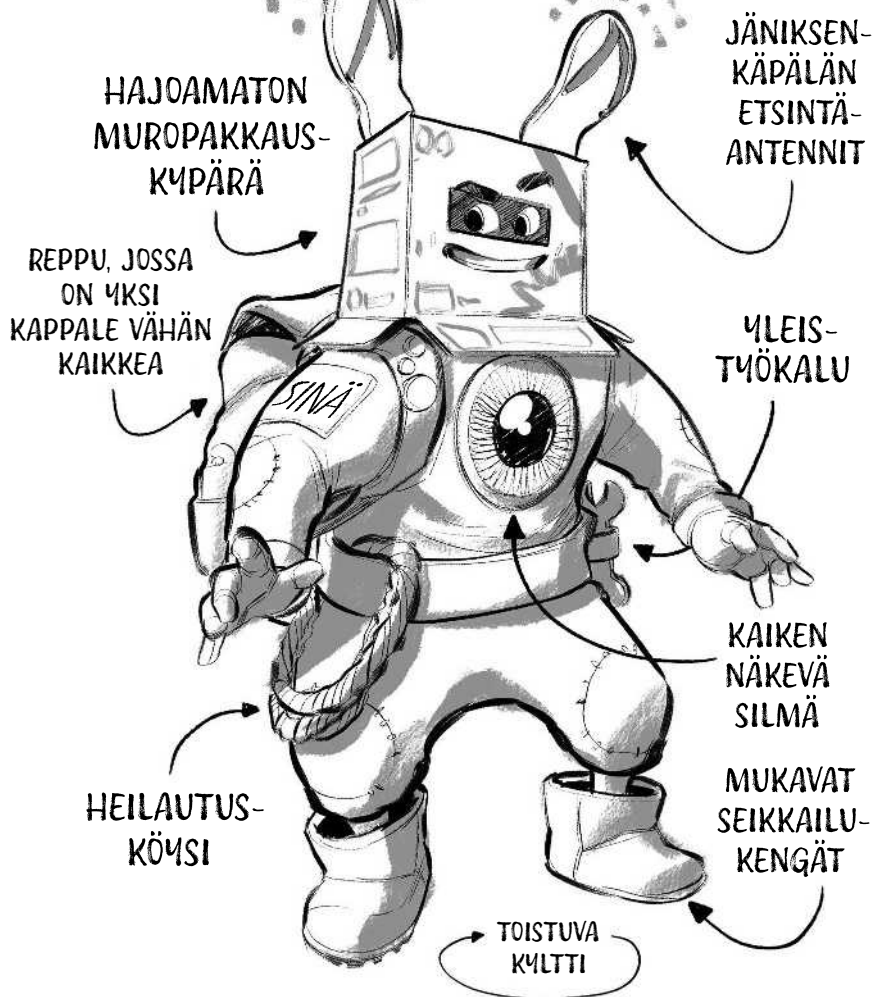

"Hyvä on", minä sanoin. "Ensin meidän on kuitenkin sonnustauduttava seikkailuasuihin."

Ja niin teimme!

SINÄ

MINÄ

PÖLYÄ KARKOTTAVA
IROKEESIKAMPAUS

ÄÄNEN-
VOIMANNIN
(VESSAPAPERI-
RULLAT)

E.H.K.

(ERITTÄIN
HYVÄ
KEPPI)

KRIISI-
KYNÄ

LAAVALTA
SUOJAAVAT
KÄSINEET
(PATAKINTAAT)

NIIN IKÄÄN
MUKAVAT
SEIKKAILU-
KENGÄT

OIKEUTTA
PUOLUSTAVA
KILPI

ELI ROSKIKSEN
KANSI

TYLSÄ
KYLTTI

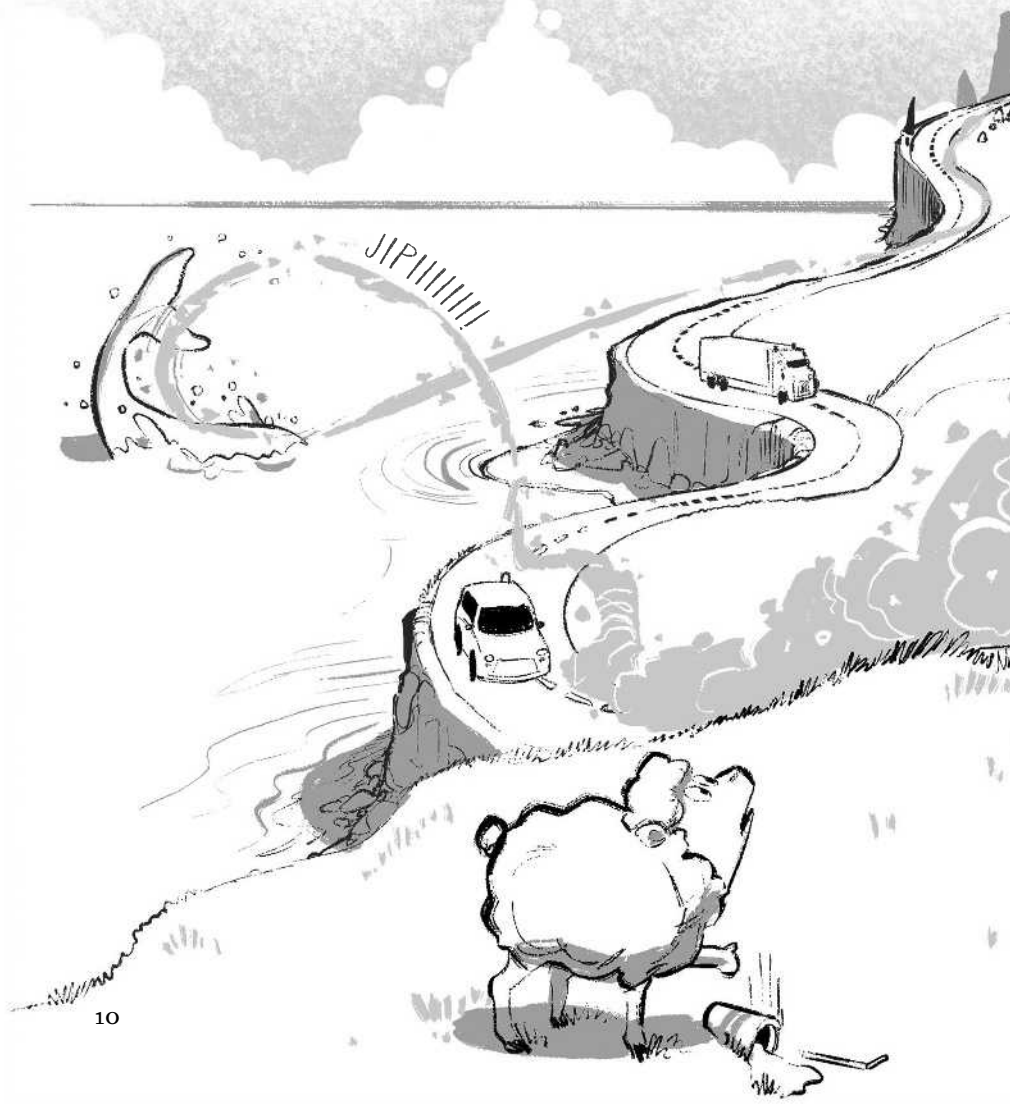
PÖLYÄ

TERÄVÄ KYLTTI

AU!

Kun olimme pukeutuneet, sinä sanoit: ”Suuri onnenkäpälän etsintäseikkailu alkakoon!”

Ennen kuin huomasimmekaan, kiisimme
jo moottoritiellä törmäämättömällä
seikkailuautollamme.

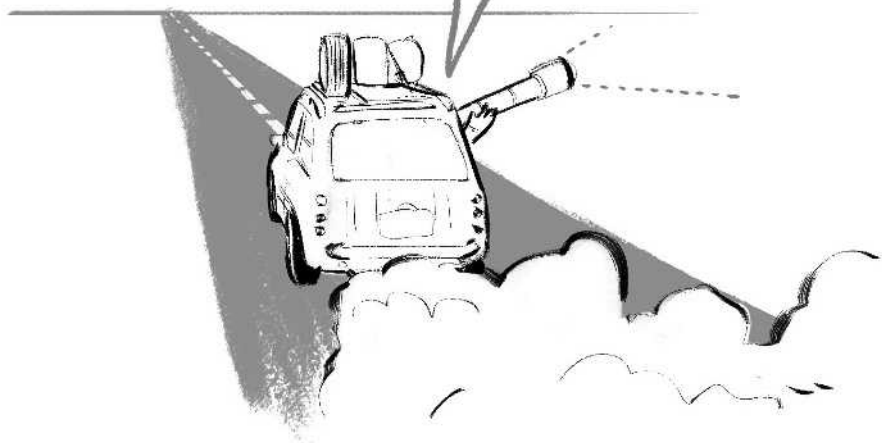
2. luku

Silmäni näkevät...

Kaahatessamme eteenpäin sinä käytit pitkänmatkan erikoiskaukoputkeasi jäniksenkäpälän paikantamiseen.

"Silmäni näkevät pitkänmatkan erikoiskaukoputken läpi jotain, mikä vaikuttaa karvaiselta", sinä sanoit.

SILMÄNI NÄKEVÄT
PITKÄNMATKAN ERIKOIS-
KAUKOPUTKEN LÄPI
JOTAIN, MIKÄ VAIKUTTA
KARVAISELTA...

"Voisiko se olla onnea tuottava
jäniksenkypäläni?" minä kysyin.

"Ei", sinä sanoit, "vaan rotan kypälä."

"Voihan ROTTA!" minä tuhahdin.

"Hetkinen, näen jotain muutakin karvaista."

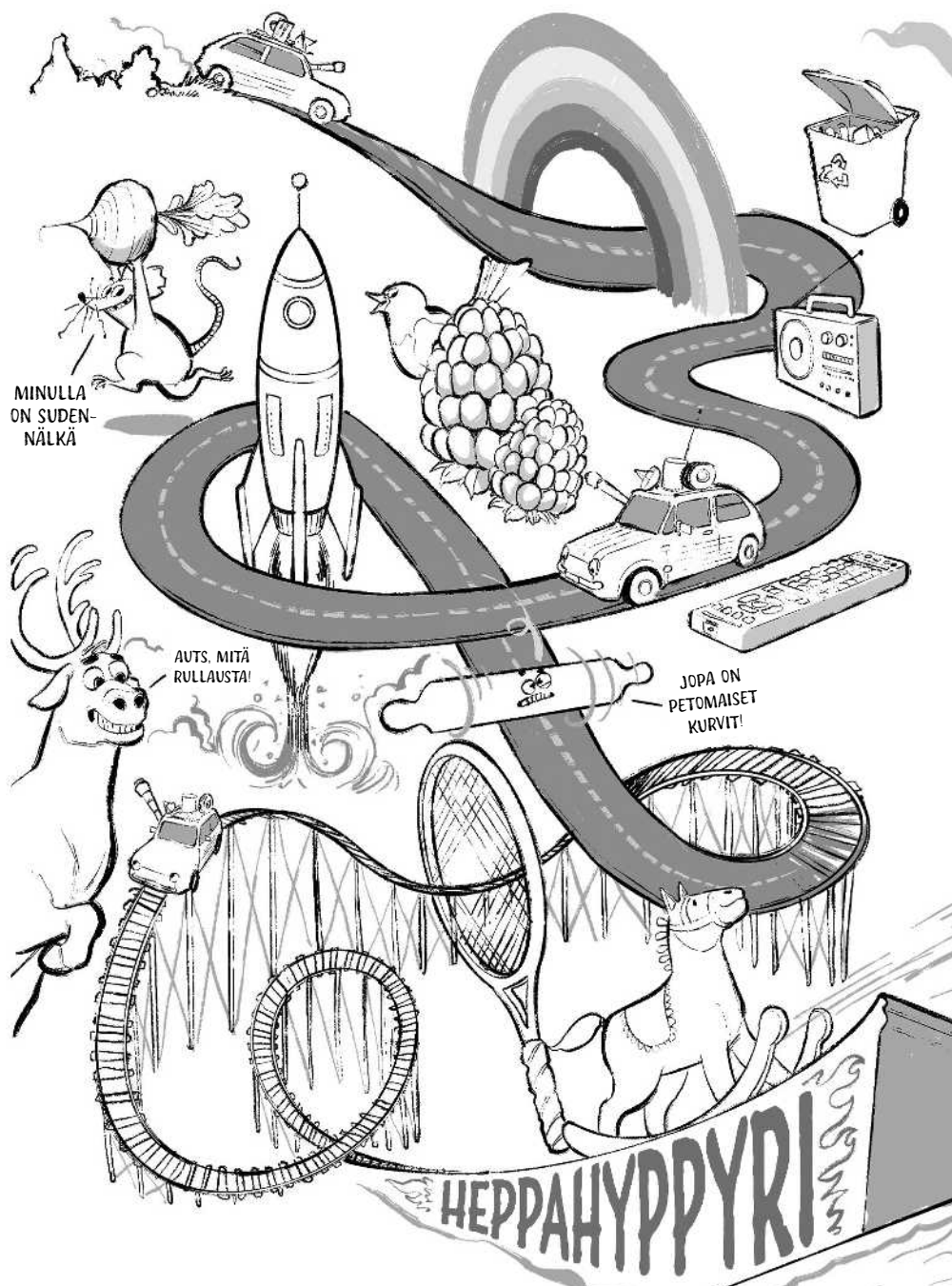
"Voisiko se olla...?"

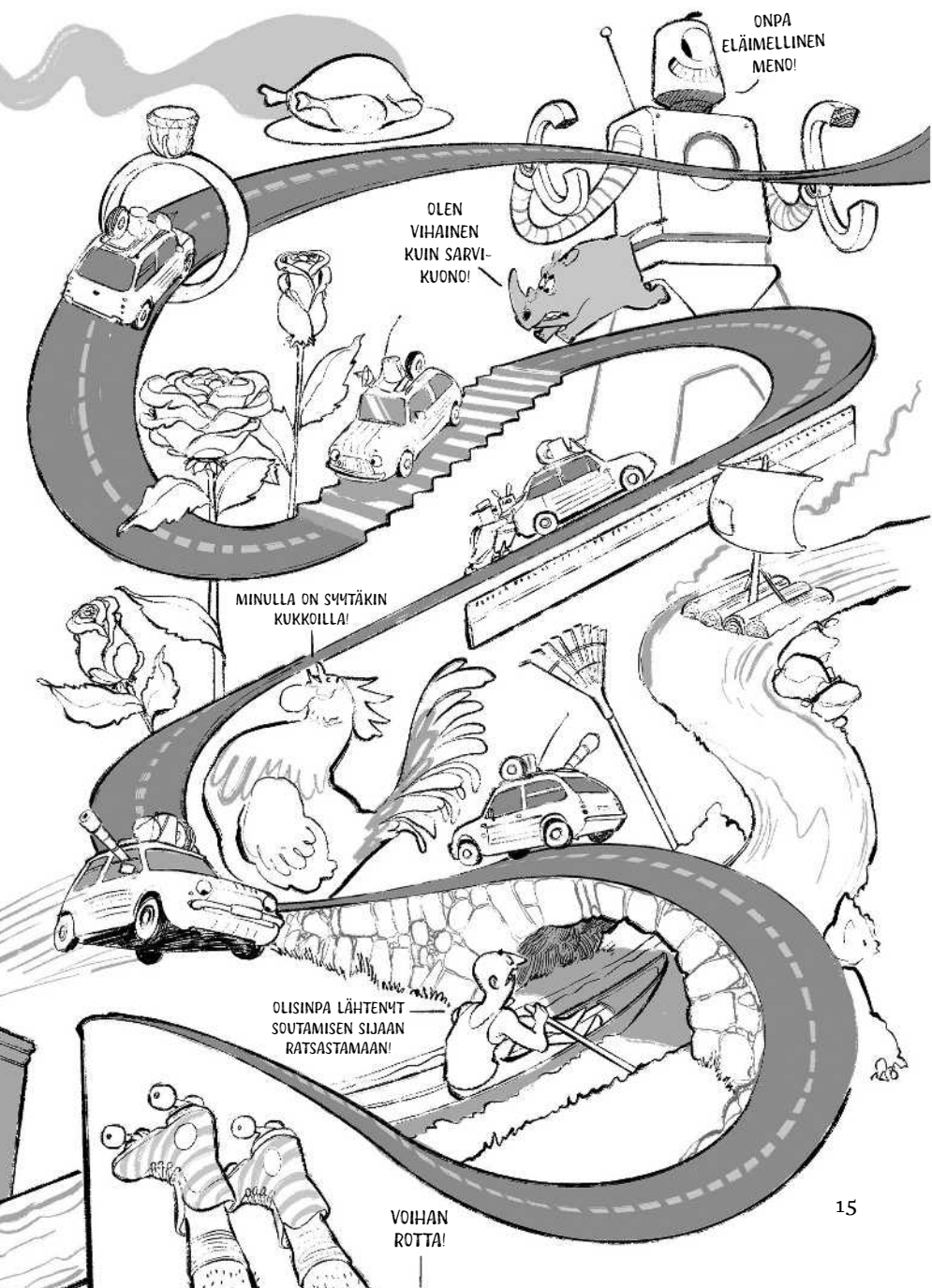
"Ikävä kyllä ei. Se on pesukarhun kypälä."

"Selvä juttu", minä sanoin. "Jatka tarkkailua."

Näimme matkalla kaikenlaista...

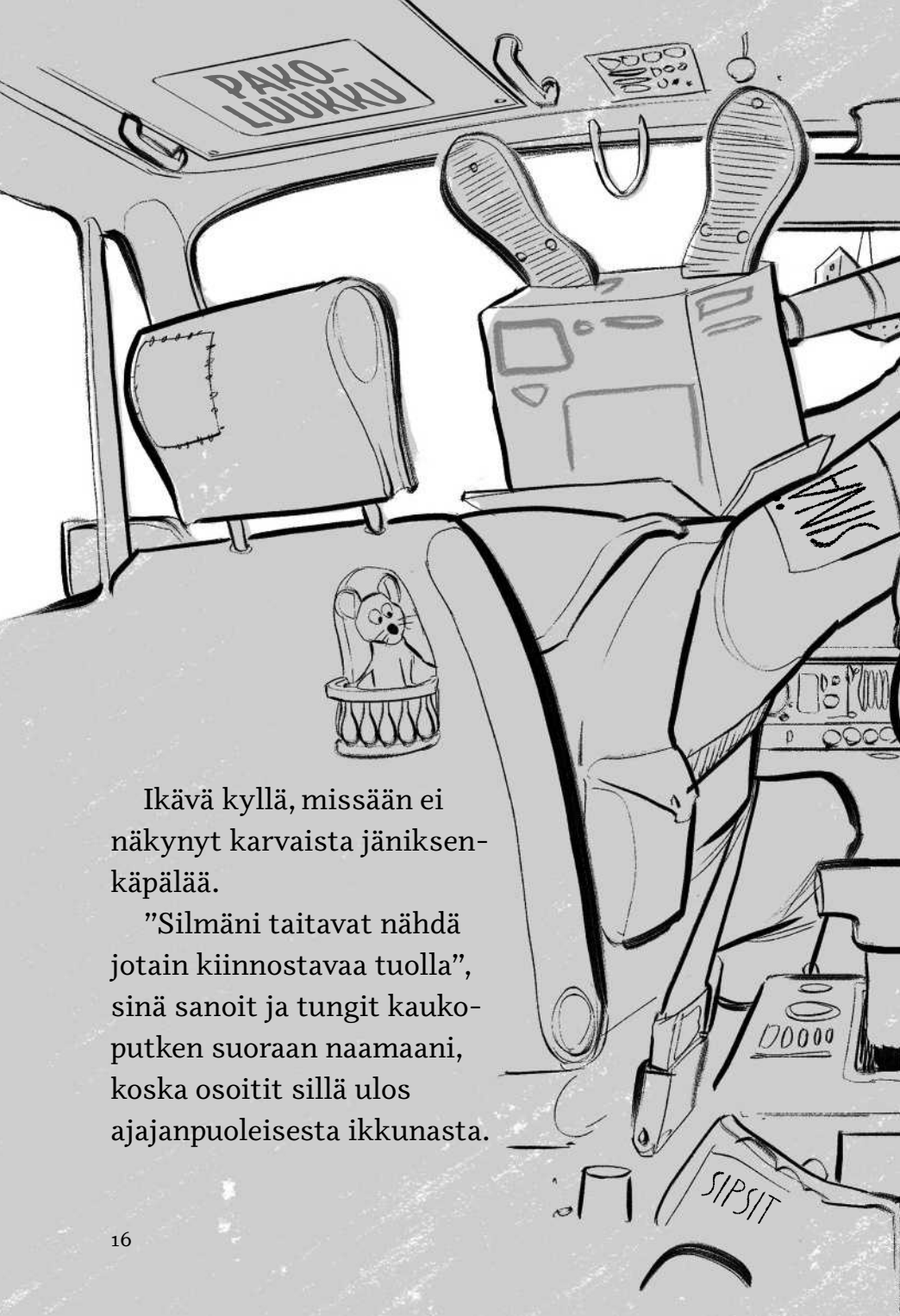
ONPA
ELÄIMELLINEN
MENÖ!

OLEN
VIHAINEN
KUIN SARVI-
KUONO!

MINULLA ON SYMTÄKIN
KUKKOILLA!

OLISINPA LÄHTENYT
SOUTAMISEN SIIJAAN
RATSASTAMAAN!

VOIHAN
ROTTA!

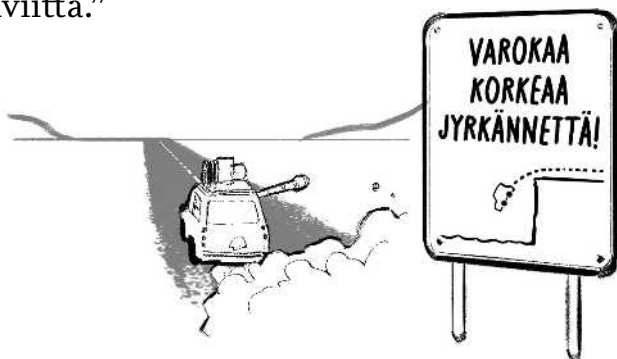
Ikävä kyllä, missään ei näkynyt karvaista jäniksenkypälää.

"Silmäni taitavat nähdä jotain kiinnostavaa tuolla", sinä sanoit ja tungit kaukoptutken suoraan naamaani, koska osoitit sillä ulos ajajanpuoleisesta ikkunasta.

"Onko se kenties jäniksenkäpäläni?"
minä kysyin.

"Ei", vastasit huokaisten. "Se onkin pelkkä
tienviitta."

"Hitsiläinen", minä sanoin. "Voisitko
kuitenkin siirtää kaukoputken pois kasvojeni
edestä? En näe minne ajan!"

"Anteeksi", sinä sanoit ja suuntasit putken
kohti oman puolesi ikkunaa. "Hei, silmäni
näkevät taas jotain uutta!"

"Jäniksenkäpälä kenties?" minä kysyin.

"Ei", sinä sanoit. "Se on toinen tienviitta, mutta melko tärkeä sellainen."

"Olkoon vaikka kuinka tärkeä", minä sanoin. "Minua ei kiinnosta mikään muu kuin jäniksenkäpäläni."

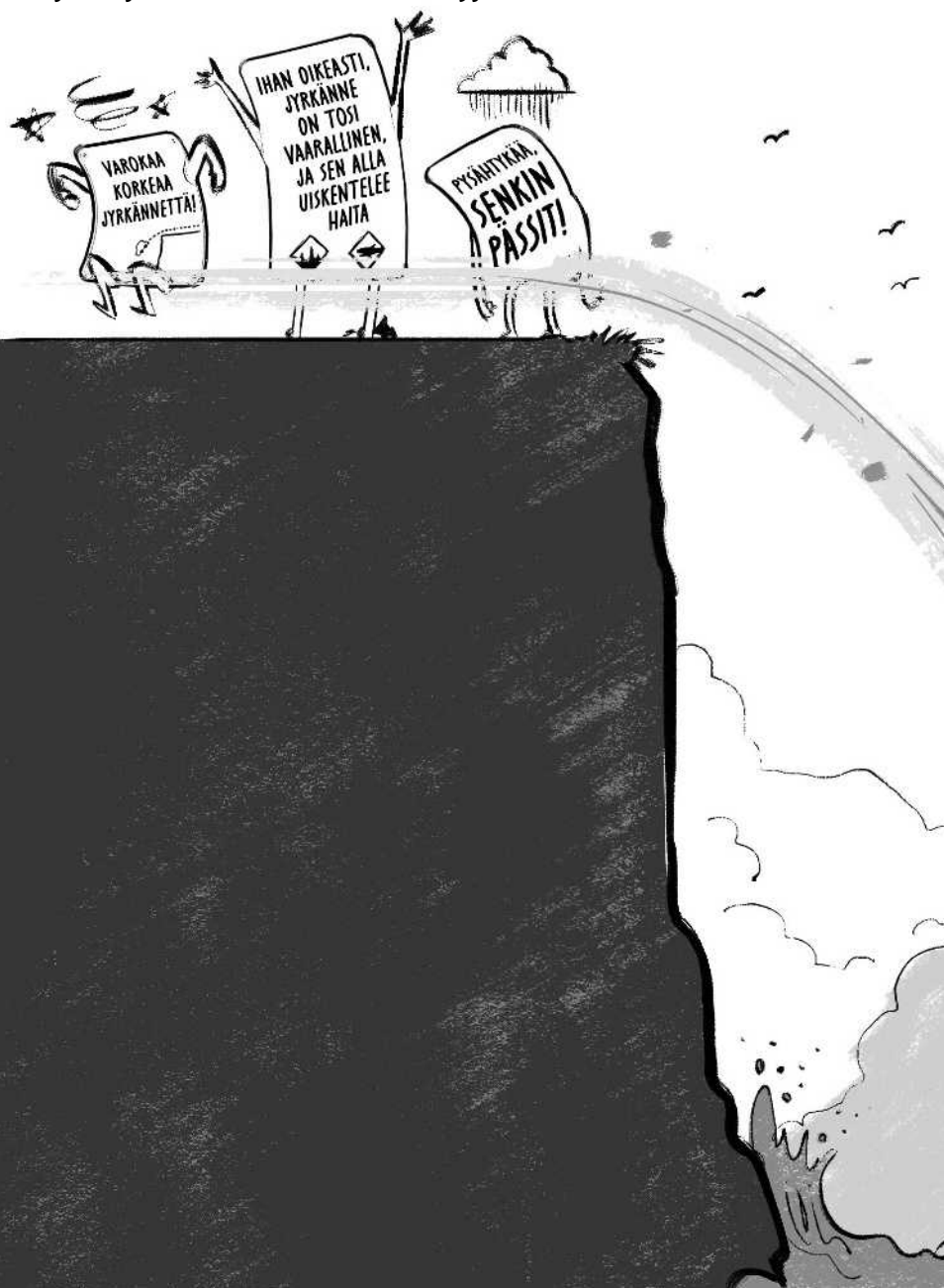
Silloin sinä sanoit: "Selvä juttu, mutta... Entä jos kyltissä sattuisi lukemaan vaikka 'PYSÄHTYKÄÄ, SENKIN PÄSSIT!'?"

"No jaa, ei kuulosta minun mielestäni ollenkaan jäniksenkäpälältä", minä sanoin. "Niinpä minua ei todellakaan, oikeasti, lainkaan KIINNOSTA mitä siinä lukee."

"Selvä juttu", sinä sanoit. "Hei, arvaa mitä nyt näen? Jyrkänteen reunan!"

Ja niinpä, ennen kuin ehdin tehdä mitään,
syöksyimme alas korkealta jyrkänteeltä.

"Siinä näet", minä sanoin. "Syöksymme alas jyrkänteeltä ja se on yksin sinun syytäsi. Minähän sanoin, että on huono ajatus lähteä seikkailemaan ilman onnea tuottavaa jäniksenkäpälää."

"Voi olla", sinä sanoit. "Meillä on kuitenkin mukanamme onnea tuottava neliapilani. Ota myös huomioon, että istumme kaiken kestävässä seikkailuautossa, joka kykenee tarvittaessa lentämään. Painanko jo nappia?"

"Totta ihmeessä", minä sanoin. "Ei tässä nyt muutakaan voi!"

Niinpä sinä painoit nappia.

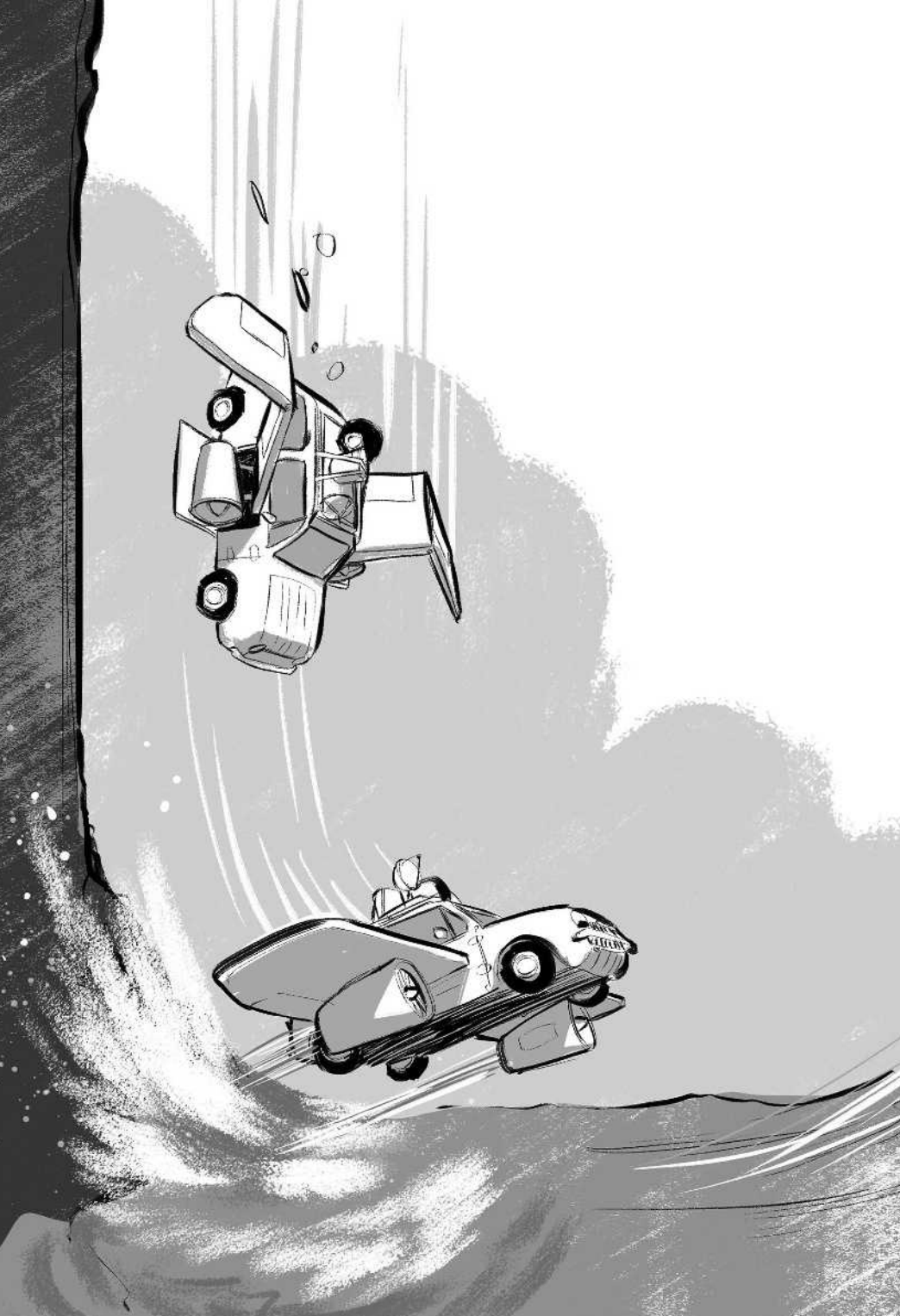
NYT NÄEN PIENELLÄ
PITKÄNMATKAN ERIKOIS-
KAUKOPUTKELLANI
KARVATTOMIA ELÄIMIÄ

JOKO OLETTE SYÖNEET LOUNASTA, KAVERIT?
MINUN ALKOI TEHDÄ MIELI HERKKUAUTOA

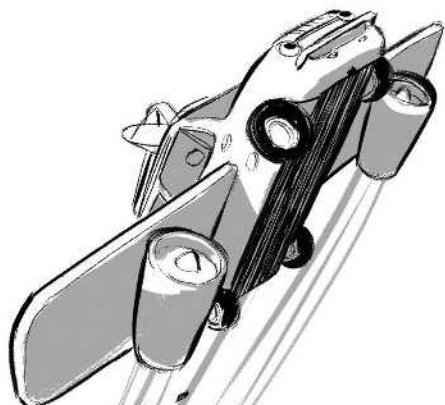
MINÄ JÄTÄN VÄLIIN,
YRITÄN LAIHDUUTAA

ETKÖ SAA SYÖDÄ
EDES AUTOJA?

Niinpä
kohosimme
lento-
on ja
yhä vain
korkeammalle!

VOIHAN ROTTAI!
TÄYTYY TAAS
TYYTYÄ KALA-
PUIKKOIHIN

